

version ikke samtidig en blåstempling af EU's interne byrdefordeling.

For hvis det jeg hører her er rigtigt, så er der ikke nogen ude i verden, der er klar over det, for så betyder det jo i realiteten, at Danmark ukorri-geret har accepteret reduktionsmål i Danmark på 28-29 pct., og det har jeg aldrig hørt om før. Derfor er det måske en manglende forståelse fra min side, og det kan være, at ministeren kan vise, hvor mange gange det i øvrigt har været behandlet og vedtaget.

Men sådan har jeg aldrig nogen sinde opfattet denne her situation, og så er det virkelig en meget barsk målsætning, man på danskernes vegne har sat sig selv.

(Kort bemærkning).

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Man kan ikke stemme for det her forslag til vedtagelse om ratifikation – jeg siger det til Venstres gruppe, så de kan høre efter – uden at man samtidig ratificerer sammen med de øvrige EU-lande. For vi har bundet os til hinanden, så vi ratificerer sammen. Og den indbyrdes fordeling, der er aftalt, gælder og binder Danmark, indtil noget andet måtte være aftalt.

Men der er ingen grund til bekymring efter min mening i forhold til de 21 pct. på et korrigeret grundlag, som vi har gjort klart gang efter gang i forhold til de andre EU-lande, og som fremgår af den protokol, der ledsagede den danske tilslutning i juni 1998. I den protokol står det ganske tydeligt, hvad det er for et tal i forhold til hvilket, vi vil reducere med 21 pct.

Så Venstre ved at stemme ja – eller andre ved at stemme ja – binder sig ikke op på 28 pct., men de er bundet af den aftale, der gælder indbyrdes mellem EU-landene, og den er for Danmarks vedkommende på 21 pct. Vi har lagt afgørende vægt på og vil hele vejen igennem holde fast på et korrigeret grundlag, som skiftende regeringer har gjort. Det er jo ikke noget, jeg har opfundet. Det var oven i købet noget, der blev fastlagt under Schlüterregeringen, dette med reduktioner i forhold til det korrigerede grundlag. Det går jo helt tilbage til 1992.

Så efter min mening skal der ikke herske nogen tvivl: Stemmer man for det her forslag til vedtagelse, så stemmer man for at ratificere Kyoto sammen med de øvrige EU-lande. Sådan er den folkeretlige stilling nu, sådan har Folketinget mange gange før taget stilling til det, og sådan har Venstre også tilsluttet sig det.

Stemmer Venstre nu imod det, så er det et lige så tydeligt signal om, at man løber fra alt, hvad man har sagt hidtil, og at man undergraver Danmarks internationale forhandlingssituation og tilkendegiver, at en kommende regering, hvor Venstre deltager, ikke agter at leve op til Danmarks internationale forpligtelser.

Det er et meget stort skridt at tage, tror jeg, for hr. Hansen-Nord alene.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg giver hr. Hansen-Nord ordet for en kort bemærkning for lige at få tingene sat på plads, selv om det er lidt ud over reglerne, og så får hr. Erik Mortensen ordet bagefter for at svare på de korte indlæg, der har været. Det er lidt uden for reglementet, men man skal jo ikke altid være para-grafrytter.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Det er jo klart, at når ministeren står her og siger under ministeransvar, at det har Venstre tidligere sagt ja til og stemt for, må det stå til troende.

Jeg siger bare, at det er ikke den verden, jeg har opfundet, for så har jeg jo ret, når jeg siger, at så *har* ministeren på et tidspunkt med referencen til 1990 pålagt Danmark at reducere ukorrigeret med 28-29 pct. Men jeg kan ikke umiddelbart genkende, at det har været oppe nogen steder i diskussionen om EU's interne byrdefordeling.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Til hr. Søren Kolstrup vil jeg sige: Det er ikke et spørgsmål om at lade fire og syv være lige.

Med hensyn til om vi på et tidspunkt ender som nettoimportør: Det er der jo ikke rigtig nogen der kan svare på, for den eneste sandhed er jo, at ressourcerne ikke er uendelige, så på et eller andet tidspunkt vil de selvfølgelig høre op.

Hvorvidt vi skal stoppe f.eks. efterforskning og udvinding, er selvfølgelig et spørgsmål, som kan afgøres rent politisk her i Folketinget; men jeg fornemmer ikke, at der er stemning for det, og det er heller ikke Socialdemokratiets politik. Vi har i bred enighed med mange partier her i Folketinget lavet reglerne for, hvordan udbudsrunderne finder sted, og hvordan betingelserne er.

Angående økonomien som sådan følges tingene jo ad. Selvfølgelig har firmaerne med disse oliepriser, vi har kendt gennem årene, haft me-